

gaae, og at det i Henseende til Bestyrelsen af Havnevesenet fremdeles skulde blive som hidtil, at det altsaa skulde betragtes væsentligt som en Stats sag, men at der dog gives Byerne Leilighed til at vælge et Par Medlemmer af deres egen Midte til at tage Sæde i Havnecommissionerne. Udvalget kan ikke opgibe det Standpunkt, hvorpaa det har stillet sig med Hensyn til dette Spørgsmaal. Udvalget fastholder, at Havnevesenet væsentlig maa ansees for at være noget Communalt, og at det derfor ligesom andre communale Anliggender bør henlægges under Byraadens Bestyrelse. Imidlertid har Udvalget meget villigt erkendt, at der paa Grund af dette Forholds særlige Beskaffenhed og de særlige Omstændigheder, som findes mange Steder, kan være god Grund til noget at modificere den Ordning, som ellers kan ansees for rigtig og hensigtsmæssig i communale Anliggender. Man har meget gjerne villet imødekomme de Ønsker, som fra den ærede Ministers Side ere bleve fremsatte om en skarpere Control fra Statsmagtens Side med Havnevesenet, og ligesom Udvalget allerede havde tilkjendegivet denne sin Villighed ved anden Behandling, saaledes fremtræder den ogsaa ved denne Sags tredje Behandling, idet Udvalget for sit Bedkommende er rede til at tiltræde det af den ærede Minister under Nr. 23 subsidiairt stillede Forslag om en anden Affattelse af § 10, vel at mærke dog kun under den Forudsætning, at Ministeren maatte kunne gaae ind paa, eller Thinget i alt Fald maatte vedtage det Underændringsforslag, som Udvalget har stillet under Nr. 22 til det af mig nævnte Forslag under Nr. 23 af den høitærede Minister. Udvalget har nemlig ikke kunnet tilbageholde, at, saaledes som Paragraphen vilde blive affattet efter Nr. 23, vilde Byraadene virkelig i Henseende til Havnevesenet blive stillede under en overordentlig haard og skarp Control, saa at Selvstyrelsen fra Communens Side paa dette Gebeet næsten vilde svinde heelt bort. Det er ikke det første Stykke i Forslaget Nr. 23, som Udvalget egentlig har Noget imod, og naturligtviis heller ikke det første Punkt i det andet Stykke, at Havnens Indtægter og Udgifter skulle holdes adskilte fra Kjøbstadens

almindelige Kasse; men det er navnlig det derpaa følgende Stykke, som Udvalget ikke har kunnet Andet end have Betænkelighed ved, naar det nemlig hedder, at Byraadet skal indsende et Overdrag over Havnens Indtægter og Udgifter for det kommende Aar til Indenrigsministerens Stadfæstelse, og at Indenrigsministeren, naar han finder, at der skal foretages andre eller større Arbejder ved Havnen, end der er foreslaaet i Byraadets Overdrag, uden Videre bestemme det Fornødne herom ved Overdragets Stadfæstelse, ligesom der kun med Indenrigsministerens Samtykke skal kunne finde Afvigelse Sted fra det saaledes stadfæstede Overdrag. Det er dette Formynderskab, som Byraadet i saa Henseende stilles under, der har vakt Betænkelighed i Udvalget. Man har imidlertid, som jeg tillod mig før at bemærke, været saa gjennemtrængt af Ønsket om ogsaa paa dette Punkt at komme til en Overenskomst med den høitærede Minister, at man har troet at burde gaae ind paa dette Ministers subsidiaire Forslag, naar det blev modificeret saaledes, som det af os er foreslaaet i Forslaget under Nr. 22. Dette Forslag kan egentlig ikke siges at medføre nogen gennemgribende Forandring i Forslaget under Nr. 23. Det vil sees, at det egentlig kun vil føre til, at der ikke skal udkræves en udtrykkelig formel Stadfæstelse af Byens Overdrag, vedkommende Havnevesenet, fra Indenrigsministerens Side, men at Overdraget skal ansees for stiltiende at være godkjendt fra Indenrigsministerens Side, naar han ikke inden en vis Tid, nemlig inden Udgangen af den paafølgende Januar Maaned, fremkommer med Erindringer derimod, og man har dernæst udtrykkelig udtalt i Forslaget, hvad der igrønt vel kun de betragtes som en Selvsølge, at Ministeren ikke kan komme med Paalæg om Udførelsen af disse „andre eller større Arbejder“, forinden han har hørt Byraadet eller givet det Anledning til at erklære sig derover. Det forekommer mig, at, hvad Udvalget saaledes har ønsket i Forslaget under Nr. 22, maa siges at være temmelig maadeholdent, og jeg nærer derfor ogsaa det Haab, at den høitærede Indenrigsminister vil tiltræde eller i alt Fald ikke modsætte sig dette Forslag under